



مشارکت کنندگان

معاونت تحقیقات و فناوری
دانشگاه علوم پزشکی همدان
مرکز تحقیقات مدل سازی
بیماری های غیر واگیر

۰۸۱۳۱۳۱۴۰۵۸



www.research.umsaha.ac.ir



یک توسعه جدید در شاخص هرش

مجری:

دکتر علیرضا سلطانیان

همکار:

رویا احمد دوست



روش کار

برای محاسبه شاخص Ah از اطلاعات ۴۴۵ نفر از اعضای هیات علمی دانشگاه علوم پزشکی دانشگاه علوم پزشکی همدان که حداقل h یک داشتند. اطلاعات از بخش یکپارچه سازی سیستم‌های اطلاعاتی (ISID) دانشگاه علوم پزشکی همدان در تاریخ ۵ آگوست سال ۲۰۲۳ استخراج شد. از تکنیک بوت‌استرپ برای تخمین عدم قطعیت، خطای استاندارد و فاصله اطمینان ۹۵٪ ضریب همبستگی پیرسون بین شاخص جدید و شاخص h استفاده شد.

نتایج: این مطالعه نشان می‌دهد که ضریب همبستگی بین شاخص h و شاخص Ah برابر با ۰/۹۹۵ است. رتبه نویسندگان بر اساس شاخص h با شاخص Ah متفاوت بود، به طوری که دانشمندانی که خود استنادی بالایی داشتند، طبق شاخص جدید ما، جایگاه خود را از صدر فهرست نویسندگان از دست دادند.

نتیجه‌گیری

یافته‌های این مطالعه نشان داد که با تنظیم خود استنادی دانشمندان، جایگاه نویسنده در فهرست نویسندگان تغییر کرده و عادلانه‌تر می‌شود. بنابراین، شاخص Ah که ترکیبی از شاخص h و خوداستنادی است می‌تواند شاخص نسبتاً خوبی برای برون‌دادهای علمی باشد.

مقدمه

تعیین کیفیت تحقیقات علمی در سراسر جهان همواره موضوعی اساسی، جذاب و بحث‌برانگیز بوده است. شاخص‌های مختلفی برای اندازه‌گیری تولید علم و دانش توسعه داده شده‌اند. یکی از شناخته‌شده‌ترین معیارها، شاخص هیرش است. شاخص h با تعیین تعداد انتشارات و تعداد استنادات آنها، تأثیر علمی یک فرد یا مجله را ارزیابی می‌کند. این رویکرد، محققانی که واقعاً در زمینه‌های خود تأثیر می‌گذارند، متمایز می‌کند. با این حال، شاخص h محدودیت‌های قابل توجهی دارد. شاخص‌های متعددی برای اصلاح ارزیابی تأثیر علمی پیشنهاد شده‌اند، اما یک شکاف قابل توجه باقی مانده است: تأثیر خوداستنادی بر رتبه‌بندی محققان خوداستنادی می‌تواند یک عمل مشروع باشد که تحقیقات فعلی را به یافته‌های قبلی پیوند می‌دهد، اما می‌تواند برای افزایش مصنوعی معیارهای تأثیر نیز مورد سوءاستفاده قرار گیرد. برای پر کردن این شکاف، ما یک شاخص علم‌سنجی جدید، شاخص Ah را پیشنهاد می‌کنیم که داده‌های خوداستنادی را در چارچوب سنتی شاخص h ادغام می‌کند. این نوآوری تضمین می‌کند که محققانی که بیش از حد به خود ارجاعی تکیه می‌کنند، در رتبه‌بندی‌های دانشگاهی از مزیت بی‌مورد برخوردار نمی‌شوند.